

REPERTOÁROVÁ PŘÍLOHA AMATÉRSKÉ SCÉNY

DIVADELNÍ HRY PROVĚŘENÉ JEVIŠTĚM

Počínaje číslem 1/2000 se Amatérská scéna rozrostla o repertoárovou přílohu. V letech 2000 – 2001 byla věnována divadelním hrám pro děti. Jednak oceněným textům z autorské soutěže Oříšky pro Popelku, jednak vybraným kvalitním textům, které vznikly tvůrčím úsilím členů amatérských divadelních souborů, byly tzv. prověřeny jevištěm a úspěšně byly prezentovány na půdě národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti POPELKA v Rakovníku. Od prvního čísla roku 2002 se repertoárová příloha Amatérské scény stala zprostředkovatelem výjimečných a kvalitních her pro dospělé, které byly prověřeny rovněž jevištěm a většina z nich došla ocenění na některé z klíčových přehlídek amatérského divadla v ČR, včetně Jiráskova Hronova. Ke každému publikovanému textu byl připojen dramaturgický pendant – pomůcka pro potenciální inscenátory, poukazující na kvality i úskalí divadelní hry.

Kontakty na autory a původní inscenátory jsou k dispozici na IPOS-ARTAMA u dr. Milana Strotzera – tel.: 221 507 956, e-mail: artama.divadlo@volny.cz.

V této příloze nabízíme již desátý titul z oblasti her pro dospělé, komedii **Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka**. Jeho autoři zůstávají skryti za pseudonymy **Kazimír Lupinec** a **Sonya Štemberová**. Oba jsou členy V.A.D. (Velmi amatérského divadla) v Kladně, pro nějž byla hra napsána a dokonce dvakrát nastudována. Její druhé nastudování došlo ocenění na národní přehlídce FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč v roce 2001 a téhož roku i účasti na Jiráskově Hronově.

Kazimír Lupinec je vedoucím amatérského divadelního souboru V.A.D. Kladno. Vystudoval architekturu na ČVUT. Dnes je mu 26 let, je otcem rodiny a povoláním architekt. Jako autor se spolupodílel na třech hrách V.A.D. Kladno. (Sága rodu Rassini, Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka, Hotel Infercontinental) a je autorem dramati- zace povídky Isaaca Bashevise Singera Košerák.

Spoluautorkou Rozpaků zubaře Svatopluka Nováka je vrstevnice, rovněž členka V.A.D Kladno Sonya Štemberová, která právě uzavírá své vysokoškolské studium v oboru etnografie.

AS otiskuje upravenou verzi hry, připravenou autory jako výchozí textová předloha pro uvedení na profesionální scéně.

Milan Strotzer

DRAMATURGICKÝ PENDANT KE HŘE ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA

Ten zážitek z prvního představení, kdy jsem viděl „zubařský příběh“ mám v sobě trvale. Báječně jsem se bavil. Nejenom tím, co se odehrávalo na jevišti a nejenom tím, že vzhledem ke svým rozsáhlým zkušenostem se zubaři mám k této tematice nad míru osobní vztah.

Bavil jsem se hlavně a především duchem toho představení. Tryskala z něho podivuhodně spontánní radost z toho, co se na jevišti vlastně děje a hlavně: z objevování toho, co se ještě dál bude dít. Chvillemi to vypadalo, jako by se herci vrhali nadšeně do dobrodružství dobývání neznámých pevnin, aby se sami dověděli, co je v nejbližších minutách čeká. Přiznám se, že jsem v některých okamžicích měl dojem, že tomu tak skutečně je, že jsou některé situace nenazkoušené, improvizované, že se právě teď, před očima nás diváků, rodí jejich jevištní řešení. Pak jsem viděl tuto inscenaci po druhé – a byla přesně táž. Zase jsem měl dojem té radostné spontánnosti, zase jsem sdílel a zakoušel ducha spontánní radostnosti představení. Pečlivě jsem ovšem hlídal a vnímal všechny situace, o nichž jsem se při prvním zhlédnutí domníval, že nejsou nazkoušené. Byly až obdivuhodně tytéž jako v představení prvním, takže bylo jasné, že nazkoušené, fixované jsou. A tak jsem začal přemýšlet o tom, proč to představení působí tak, jak působí. Je v tom jistě i duch souboru, duch jeho práce. A došel jsem samozřejmě až k textu. Je zřejmě vázán na ten celkový princip pojetí divadelní aktivity, kterou soubor provozuje. Ale: tato aktivita je jedna věc a schopnost napsat na tomto základě text, jenž má své vlastní kvality provedené v materiálu slova, je věc druhá. A ten text ty kvality má. Mám-li pojmenovat to, co jej spojuje s představením – dokonce více: co jej činí předpokladem, východiskem představení, jež se vyznačuje tím, co jsem napsal – pak asi nejspíše (byť nepřesně) by se to dalo nazvat slovem otevřenost. Otevřenost všem podnětům, které námět poskytuje, aniž by předem bylo určeno, co se s těmi podněty stane a jak budou rozvinuty. Mám krajně nerad „aktivizaci diváka“ která jej nutí jakýmkoliv způsobem zasahovat do představení. Divák má být aktivizován tím, že představení prožije, že jej procítí na vlastní kůži a pak o něm přemýšlí. A v tomto představení jsem tu aktivizaci snesl, dokonce jsem se jí bavil. Nevadilo mně, že jsme byli požádáni o to, abychom hlasovali, kterým ze dvou způsobů se má situace dál vyvíjet, že vyhlédnuté „oběti“ z obecnstva nastupovaly jako pacienti na zubařské křeslo. A dokonce mně ani nevadilo, že plynulost děje přerušovaly parodie na reklamy. V takovém případě vždycky vysoce zvyšují ostražitost, protože už jsem se často setkal s tím, že představení zachraňuje svou zábavnost tímto u diváků poměrně neselhávajícím prostředkem. A tady to fungovalo. Nejenom proto, že ty parodie byly docela vtipné, ale především proto, že plynulost fabule a děje v textu není prvotní, že rozhodující, dominantní je tu schopnost přijmout, vstřebat do sebe všechny podněty, jež „realita“, která je zobrazována, v sobě má.

V poslední době se objevily v českém amatérském divadle původní texty, psané pro amatérské soubory a jimi hrané, o některých podobách našeho současného života. Všechny se vyznačují dvěma rysy: mají velký smysl pro dnešní „realie“ a zpracovávají je způsobem, které vycházejí z vlastní praxe souboru. Ten „zubařský příběh“ k nim patří. Také třeba tím, jak je otevřen zápletky se soutěží, v níž sice zábavně, leč také vážně vyrosté téma ctižádosti, touhy po tom být úspěšným. Zde sice „zubařsky komediálně“, ale přitom v čemsi až mrazivě osudově dojde v trhání vlastních zubů k jakési sebe- destrukci. Není to zdvižený prst, morální napomenutí. Je to jen jedna z dalších možností, jimiž „otevřenost“ textu vtahuje do své struktury a potom na jeviště tento náš život.

**KAZIMÍR LUPINEC
A SONYA ŠTEMBEROVÁ
ROZPAKY ZUBAŘE
SVATOPLUKA NOVÁKA**

(Nevkusná interaktivní hra z prostředí zubní ordinace)

Divák přicházejícího do sálu přivítá některý ze zubařů (nejlépe zubařek) se SESTROU a provede preventivní prohlídku, SESTRA nález zapíše a přiřadí pacienta k některému doktorovi. Pro představení je třeba získat čtyři jména náhodných lidí v publiku (pro jistotu pět až šest). Lze se ptát při prohlídce na jména, lze losovat, „vytáhnout“ známé tváře, a nebo v nejhorším ukazovat do prvních řad a říkat „pojdte vy“. V sále divadla jsou vývěsky a plakáty jako v čekárně, takže je divák postaven do role pacienta čekajícího v čekárně.

STRUČNĚ K POSTAVÁM

MEDIČKA Nejprve striktně odlišuje svou úlohu konferenciérky od civilní polohy, vlivem událostí a okolností přestává být jako konferenciérka objektivní, je zklamaná ze svého mravního idolu Nováka. Fandí (ne otevřeně) morálnějšími variantám. Při hlasování se ptá i jednotlivých lidí z publika (1-3x, dle atraktivnosti volby) Jako konferenciérka přichází zezadu, jako reálná postava přichází jako ostatní chodbou.

KOKEŠ Balí všechny ženy, zejména MEDIČKU, k ostatním, zejména pacientům je nechutný, na soutěži ho nejvíc zajímá flaška oblíbené značky, Sváta bere, mluví nespisovně, někdy používá vulgarismy.

IMRMANOVÁ je koketa a parádnice, žárlí na pozornost, která se upíná na novou MEDIČKU, nemá ráda KOKEŠE, ale i jeho provokuje.

SESTRA Je mimo, stále jí a nosí si jablko.

PLICKOVÁ Je divná, kafařka, u ostatních má celkem respekt.

ZUBAŘI Mají trošku ze Sváti legraci (v dobrém), lehce ho také provokují.

HOFMAN Je ustaraný, mimo, nečitelný, potrpí si na brožurky, hýčká MEDIČKU, jeho autorita není přirozená; přijde, z hlediska Sváti, vždy nevhod.

Prolog

MEDIČKA *(V civilním oblečení, coby uvaděčka.)*
Dobry večer. Vítám vás na představení divadla V.A.D. Pokud ještě nevíte, na jakou hru jste se přišli podívat, pak vás chci upozornit, že se jedná o naturalistické drama z prostředí zubní ordinace. Chápeme, že se mezi vámi mohou vyskytnout tací, kteří mají ze zubařů nepřekonatelný strach a těm bychom chtěli dát poslední možnost opustit sál. Takže minutu počkáme. *(Čeká, po chvíli vstává ŠPALKOVÁ, odchází.)* Bohužel, čas vypršel. Právě se uzavírají hlavní vchodové dveře i všechny požární únikové cesty. *(ŠPALKOVÁ si sedá.)* Hra tedy může začít. *(Chce odejít, zarazí se.)* Málem bych zapoměla. Při obsazování rolí do této hry nastal v našem divadle menší problém. Všichni totiž chtěli hrát zubaře a pacienti nechtěli hrát kupodivu nikdo. A tak jsme se dohodli, že pacienti budou hrát diváci – tedy, vy. Nebojte se, ne-

ní to nic těžkého. Pokud budete vyvoláni, chovejte se stejně jako u svého zubaře. Nemusíte se bát ani neodbornosti zákroků ze strany herců divadla, všichni totiž prošli víkendovým stomatologickým kurzem. Dobře se bavte.

I. pátek, 21. září

(Hudba – Mozart, předehra k Figarově svatbě, scéna se rozsvěcí, SESTRA jí jablko a něco si čte. Do ordinace přichází NOVÁK.)

SESTRA Dobry den, pane doktore.

NOVÁK Dobry den, Janičko. Prosím vás, udělala byste mi čaj?

SESTRA A chcete s cukrem nebo bez cukru?

NOVÁK No..., asi...

SESTRA Takže bez cukru.

NOVÁK Jani, řeknu vám, ještě že už je pátek. Další den bych už snad ani nepřežil.

SESTRA Ráno tu byl přednosta, že v půl bude porada.

NOVÁK Tak jednoho pacienta snad stihnem, ne? Kdopak je to?

SESTRA Slečna Špalková.

NOVÁK Špalková?... Počkejte, to mi něco...

SESTRA No, to je přece ta, jak se vás tolik bojíte...

NOVÁK *(Bolestně si vzpomene na ruku.)* Ta jak mě minule pokousala!? Tak té se bojím také, že.

SESTRA Já vím, bojíte se vzájemně.

NOVÁK Tak jí, Jani, zavolejte.

SESTRA Slečna Špalková! *(V hlediště vstane ŠPALKOVÁ, jde do ordinace, pozdraví.)*

NOVÁK Dobry den, slečno Špalková. Posadte se. Ale copak, to se pořád tak bojíte? Vždyť jdete jenom na preventivní prohlídku. Uvidíte že to zvládneme, tak. Já vás neukousnu! *(Dívá se jí do úst.)* Vy mě snad také ne... Tak. Jani, můžu? *(SESTRA odkládá jablko a píše si.)* Tady je to dobré,... tady také,... tady na to si pamatujeme všichni... v pořádku, ...no vidíte a vy jste se bála! *(ŠPALKOVÁ s úlevou vstává.)* Ne ne ne. Máme zatím horní patro, ano. Ještě se podíváme dolů. Ták, ale tady je to také dobré..., vidíte, ...ještě tři zoubky... ták...*(NOVÁK se zarazí, ŠPALKOVÁ znervózní.)* ...ts ts ts... *(NOVÁK si povzdechne.)* Teď jsem si všimnul, slečno Špalková. Sedmička vpravo dole...

SESTRA Za chvíli už je ta porada, pane doktore...

NOVÁK Prosím vás, sestři, tak tady slečnu Špalkovou snad dorazím, ne?

(Zezadu přichází MEDIČKA.)

MEDIČKA Dobry den. Je pátek, 21. září a my se ocitáme v poliklinice na zubním oddělení. Tohle je doktor Svatopluk Novák. Je to nejen znamenitý dentista, ale i vynikající člověk se silnými morálními zásadami. Myslím, že každý by si přál takového zubaře. Je šťastně ženatý a má dvě děti. Snad jedinou jeho chybou je, že někdy bývá poněkud nerozhodný. *(NOVÁK váhá, který z nástrojů má použít k ošetření slečny ŠPALKOVÉ, SESTRA mu poradí. MEDIČKA pokračuje.)* A proto jste tu dnes, vy, aby jste mu případně poradili. Ta sympatická slečna, *(SESTRA rozlije chlumský roztok a zanadává.)* která právě rozlila chlumský roztok, je Janička – jeho pravá ruka. Kromě doktora Nováka jsou na zubním oddělení další zubaři jako např. doktor Kokeš. *(KOKEŠ přichází, nervózně čeká před dveřmi.)* Také odborník na slovo vzatý, ale oproti doktoru Novákovi poněkud drsnější povahy. *(KOKEŠ nechce dál čekat,*

přichází.)
KOKEŠ Čau Sváto. Neruším.
NOVÁK No..., ... tak pojd', no. Jsi tu nějak brzo.
KOKEŠ Ne, je půl. Čekaj tam na mě dvě plomby.
NOVÁK Petře, pojd' se na něco podívat. To už jsem dlouho neviděl. Sedmička vpravo dole.
KOKEŠ *(Chvilí na sebe se ŠPALKOVOU koukají, pak nepřijemně.)* Otevřete, ne?! *(Prohlíží, pro sebe.)* A kurva. *(Dál prohlíží.)* Budeš to řezat? *(Z křesla se ozve přidušený výkřik.)*
SESTRA *(Ukáže se rychle za pacientkou.)* Psst!
NOVÁK *(Se na Kokeše zle podívá.)*
MEDIČKA *(Rychle pokračuje jako by vše chtěla zamluvit.)* A dále jsou to doktor Plicková a Imrmanová. Obě jsou vyhlášené jako jemná stvoření, která dodávají půvab celému oddělení. *(PLICKOVÁ i IMRMANOVÁ vejdou, IMRMANOVÁ má plášť a brýle od krve.)*
IMRM. Ježiš, podívej jak jsem se zprasila.
PLICKOVÁ To nevypereš. *(Zubařky dorazí do ordinace.)*
IMRM. Čau Sváto, ty ještě děláš?
NOVÁK Už to mám, pojdte.
PLICKOVÁ Čau, Jani, udělejte mi prosím vás kafe nebo padnu.
IMRM. Mně taky...
NOVÁK Pojd' se podívat, Jiřino.
IMRM. *(Dívá se do úst ŠPALKOVÉ.)* A jéje.
PLICKOVÁ A sakra. Budeš to řezat? *(Reakce jako prve na KOKEŠE.)*
MEDIČKA A ještě zbývá doktor Hofman. *(Rozhlédne se, HOFMAN nepřichází.)* Doktor Hofman! *(Dále rozpačité.)* Je to přednosta... celého oddělení... Ale na porady chodí zásadně pozdě, takže se vám představí sám. *(MEDIČKA odchází.)*
PLICKOVÁ Jé, na to bych mohla zavolat Lucku, to je jak z učebnice *(Odchází pro MEDIČKU, volá jí.)* Lucie!
SESTRA Jakou Lucku?
NOVÁK Vy jste jí ještě neviděla, Jani?
IMRM. Je tu od středy na praksi.
KOKEŠ A je do toho děsně zažraná. *(Přichází PLICKOVÁ a MEDIČKA.)*
NOVÁK Tak, Lucie pojdte se podívat.
MEDIČKA Dobrý den.
PLICKOVÁ Schválně, co byste řekla!
MEDIČKA *(Dívá se, ostatní v očekávání, pak s nadšením zavýskne.)* Resekce kořenového hrotu! *(Doktoři uznale přitakají.)* Budu to řezat? *(Z křesla se ozve přidušený výkřik.)*
KOKEŠ Jasně.
NOVÁK No počkej...to ne!
PLICKOVÁ Neblázní, Petře, tohle přece nemůže dělat!
NOVÁK No jistě!
KOKEŠ A jak se to má podle tebe asi naučit? Jednou, dvakrát to holt zkurví, ale po třetí už to bude dobrý!
NOVÁK No, Petře! To snad...
PLICKOVÁ Až bude něco jednoduššího.
NOVÁK Ano, zatím se budete dívat. Takže, slečno Špalková, v úterý v osm bychom se na to podívali. Hodí se vám to?
IMRM. Ještě můžete utéct.
NOVÁK Tak to sestřič napíšte.
SESTRA Ano, píšu.
IMRM. Už ne. *(Pozdraví se, SESTRA vyprovází ŠPALKOVOU, NOVÁKA na křesílku zabolí u pití čaje zub.)*

NOVÁK Prosím tě, Petře, podíval by ses mi potom tady na šestku, mám tam kaz...
KOKEŠ Jo, jasně.
NOVÁK Jo? Budeš mít chvíličku? Ono to nebude velký...
KOKEŠ To víš že jo, pak se stav.
(Začne čekání na HOFMANA. IMRMANOVÁ zaujme místo v prázdném křesle, prohlíží se v zrcátku, PLICKOVÁ sedí před stolkem, SESTRA dělá kafe, NOVÁK sedí na křesílku u dveří, KOKEŠ chodí, MEDIČKA si se zalíbením prohlíží nástroje.)
NOVÁK Řekněte mi, kde je ten kokot!
KOKEŠ Ale Petře! Jak to mluvíš?
NOVÁK Prosím tě – přednosta... svolá poradu..., řekni mi, kde je? Na mě tam čekaj dvě plomby.
IMRM. Já mám taky práci, ale...
NOVÁK Má pravdu. To by ztvrdla pasta na zuby. *(Pauza.)* Tohle byl hroznej tejden. Já mám pocit, že u mě byla snad půlka města.
NOVÁK Nemůžeš mít víc práce než já. Tak třeba včera jsem dělal snad dvacet plomb a dvě extrakce.
KOKEŠ Já dělal včera extrakci jenom jednu, ale ta stála za to. A k tomu taky asi dvacet... dvacet pět plomb.
IMRM. Třicet!
PLICKOVÁ Prosím vás, já ani nemám čas to počítat. *(Pauza.)* Teď například je půl devátý a já mám teprve první kafe. Děkuju, Jani. *(SESTRA rozdá kafe.)*
SESTRA Prosím.
KOKEŠ Tak to můžem počítat. Se uvidí, kdo má nejvíc práce. *(Zprvu ne vážně.)*
NOVÁK To je nápad!
IMRM. Jak to chceš počítat, prosím tě? *(Skepticky.)*
KOKEŠ Normálně, ne. Každý si bude psát, co za ten den udělal a je to jasný.
NOVÁK Počkej, Petře, Jiřina má pravdu. Nemůžeš sčítat plomby s můstkama nebo protetikama...
PLICKOVÁ Jo. Nemůžeš sčítat hrušky a jabka dohromady. *(Významně si odkašle.)* Navrhovala bych zvláštní bodovou stupnici.
KOKEŠ To by šlo! A jak byste to obodovala?
MEDIČKA Za plombu bod... za extrakci takový čtyři...
IMRM. *(Kategoricky.)* To je moc. Tak tři.
KOKEŠ Proč by to bylo moc?!
NOVÁK Je to dost, Petře.
(NOVÁK, IMRMANOVÁ a KOKEŠ i MEDIČKA se jeden přes druhého dohadují.)
PLICKOVÁ *(Přerušuje je.)* To už se nějak dohodneme... Teď mi spíš řekněte, kde je ten kokot.
NOVÁK Evo! Copak ty víš, co ho zdrželo, že mu nadáváš? Třeba za to nemůže...
PLICKOVÁ Prosím tě...
IMRM. Podívej se, kolik je!
NOVÁK Půl. A deset, no.
KOKEŠ To je jedno! Tak jak to teda budeme bodovat?
NOVÁK Za plombu bod. To bude takovej základ.
KOKEŠ A za extrakci čtyři, jak říká Lucka.
IMRM. To je moc, ti říkám.
(Znovu debata, než se stačí naplno rozjet, opět přerušuje PLICKOVÁ.)
PLICKOVÁ Říkám. To už se nějak dohodnem. Hlavní ale je, aby se to nedoneslo k Hofmanovi!
NOVÁK Třeba by se připojil.
IMRM. Blázníš! To se nesmí dozvědět! Spíš tady slečinka, aby nepovídala...
PLICKOVÁ Ona není ten typ, že mám pravdu, Lucko?

KOKEŠ A jak dlouho to budeme počítat?
NOVÁK Týden?
PLICKOVÁ Stačí týden. A tady naše nová kolegyně by mohla na celou tu soutěž tak nějak dohlížet, ať se zapojí.
IMRM. (Vstává.) Evo, všichni máme přeci smysl pro fair play.
PLICKOVÁ No! (Myslí na KOKEŠE.)
NOVÁK No! Já bych byl také pro pověření tady slečny kolegyně.
KOKEŠ Navrhuju flašku pro vítěze!
NOVÁK Ale prosím tě, flašku... stačilo by... třeba... titul!
IMRM. Jakej bys chtěl dávat titul, prosím tě?
NOVÁK (Vymýšlí.) Pilný zubař?!
PLICKOVÁ Pilný zubař! (Posměch.)
NOVÁK Určitě, titul. Co kdyby tady tu láhev našel Hofman a... a vůbec, kde je? No máte pravdu! Kde je? (Přichází přednosta HOFMAN – vstupuje, je těsně za NOVÁKEM, NOVÁK si ho nevšimne.) Kde je ten... ten (Nerad tiše přisvědčí.) kokot.
(Ostatní signalizují na NOVÁKA, tomu to dojde, aniž by se otočil, otáčí se již s omluvou.) Ehm... dobrý den, pane ko..., totiž pane primáři. Pan Kokot, pacient, měl přijít v osm, a stále tu není...
HOFMAN Sestři, ukažte mi rozpis na dnešní den. (SESTRA přinese kalendář, HOFMAN se do něj dívá.) No jistě! Tady žádný Kokot není! Vy jste se, pane kolego, díval na jiný den. To byste se ho asi nedočkal! (Podává NOVÁKOVÍ zpátky rozpis.)
(Užasle si ho bere.) Ano.
NOVÁK Rychle, rychle, mám velice málo času.
HOFMAN My taky.
KOKEŠ Prosím?
HOFMAN Ne, nic.
KOKEŠ Ne, nic.
HOFMAN Takže, tady nesu nějaké brožurky. (Podává zubařům, ale vezme si je MEDIČKA.) Doporučujte prosím vás tuhle pastu, máme s nimi smlouvu...
NOVÁK Můžu dotaz? (Vzbudí to nevoli u ostatních zubařů, že NOVÁK zdržuje.)
HOFMAN Jistě.
NOVÁK Kdy už bude k dispozici nějaká ta společná místnost?
HOFMAN Proč?
NOVÁK Aby se ty porady nemusely konat tady u nás.
HOFMAN Ale, Svatopluku, co vám na tom vadí? Alespoň nemusíš nikam chodit.
SESTRA Ale říkal jste, že do konce září se vyklidí ten sklad.
HOFMAN Ano, vyklidí se. Počítám koncem října se vyklidí. Tak rychle. Mám velice málo času.
(Během monologu zubaři nedávají pozor, stojí v kroužku a vyčítají NOVÁKOVÍ, že zdržuje, ten zas ostatním, ať se to dělá u nich v ordinaci.)
Tak rychle. Prosím vás. Děláte často chyby v rodných číslech na účtech a pojišťovna nám to potom vrací. Pozor na to. Nechcete být přece horší než zubní na čtvrtém okrsku. Za druhé. Tady vám představuji novou kolegyni, jmenuje se Lucie Hajníková. Teď byla měsíc na praxi na čtvrtém okrsku a teď si to měsíc zkusí tady u nás. Takže, když se vyskytne nějaký méně běžný případ, co já vím, třeba resekcce kořenového hrotu, tak jí zavolejte, aby se na to podívala. Tak to je myslím všechno, takže přeji příjemný víkend... a nashledanou.
OSTATNÍ Nashledanou. (HOFMAN se ve dveřích zarazí, protože všichni zůstávají na svých místech.)
HOFMAN Nashledanou.
OSTATNÍ (Pochopí, že mají jít pracovat.) Nashledanou. Čau,

Sváto. (Jdou ke dveřím, KOKEŠ HOFMANOVI podrží dveře.)
MEDIČKA Pane primáři, můžu se ještě zeptat... (Odbíhá, zabavuje primáře, všichni spiklenecky vyčkají, až HOFMAN a MEDIČKA odejdou z chodby, pak KOKEŠ zavře a všichni se shluknou.)
KOKEŠ Tak co s tou flaškou?
NOVÁK Víte co? Na mě se neohlížejte, já na to tu dvacetikorunu dám... (Posměch.)
KOKEŠ Abstinent.
IMRM. Někdo abstinent, někdo notorik.
KOKEŠ To je jedno. Teď to nejdůležitější! Jakou flašku?
NOVÁK No, tak to už si rozhodněte beze mně.
PLICKOVÁ Nějakýho vizoura, nebo burbon. Johnyho Wolkera. (Kroutí hlavou.) Four Roses. To je jediný, co se dá pít.
KOKEŠ Jedině Four Roses.
IMRM. No, já jsem teda spíš na to vínečko, ale... souhlasím tady s Evou.
PLICKOVÁ (Zatleská.) Dvě proti jednomu!
KOKEŠ Moment, ještě je tu Janička! Jani, Four Roses, že?
SESTRA (Čte si.) Hm.
PLICKOVÁ Tak ať to rozhodne Sváta.
KOKEŠ No jasně, Sváto!
(Zubaři stojí po stranách NOVÁKA a naléhají dle svých požadavků, zezadu přichází MEDIČKA, úderem do gongu zmrazí všechny aktéry na scéně.)
MEDIČKA Milí diváci. Doktor Svatopluk Novák, zapřísáhlý abstinent, se k nám obrací s první prosbou o radu. Je to otázka na rozebrání, protože svým rozhodnutím nemůže Svatopluk prakticky nic zkazit, maximálně zklame jeden z názorových táborů. Takže. Má Svatopluk zvolit Whiskey Johny Wolker, kterou prozazují doktorky Plicková a Imrmanová nebo má potěšit doktora Kokeše a sestru Janičku, kteří jsou pro bourbon Four Roses? Budeme hlasovat. Kdo jste pro Johny Wolkera, prosím, ruce nahoru. (Diváci v hledišti reagují.) Děkuji. A kdo jste pro bourbon Four Roses, ruce nahoru. (Diváci v hledišti opět reagují, MEDIČKA poté pronese ROZHODNUTÍ, úderem do gongu vrátí všechny do hry.)

Varianta JW

(Naléhání pokračuje.)
NOVÁK Dobře, tak třeba toho Jimiho Wolkera.
PLICKOVÁ Johnyho, Sváto. Tak výborně! Lucka může tu flašku přes víkend koupit... (Rivalita)... a od pondělka...
KOKEŠ ...počítáme...
IMRM. Jo. (Rozloučí se, odcházejí, NOVÁK se SESTROU jde ke stolku.)

Varianta FR

NOVÁK No tak třeba to „Rou Fousis“.
KOKEŠ Four Roses, Sváto. No výborně, z tebe ještě bude znalec! Takže tady Lucka to zejtra koupí a od pondělka... (Rivalita.)
PLICKOVÁ ...počítáme...
IMRM. Jo. (Rozloučí se, odcházejí, NOVÁK se SESTROU jde ke stolku.)
REKLAMA (Na scénu vběhnou dvě reklamní postavičky, ŽENA a MUŽ.)

ŽENA *(Je přepadena MUŽEM.)* Stalo se vám taky něco takového? Naštěstí Svaz pro sebeobranu žen ve spolupráci s firmou V.A.D. vyvinul prostředek, který vás zbaví nepříjemných bacilů nejen v ústech. *(Dýchne na MUŽE, ten padne.)* Ústní voda V.A.D. - Velmi Agresivní Dech.

II. pondělí, 24. září

MEDIČKA Je pondělí 24. září, první den soutěže. Všichni zubaři se s chutí pustili do práce a začali pilně střídat body... *(Odchází.)*

NOVÁK Tak, Jani, zavolejte prvního pacienta. *(Významně si rozcvičuje prsty s hudbou fanfárového charakteru – Bizet – předehra k 1. jednání Carmen.)*

SESTRA Ano... *(SESTRA zavolá prvního pacienta z publika, formality.)*

NOVÁK *(Ošetřuje pacienta, zjistí sekundární kaz.)* Je tu sekundární kaz, budeme vrtat. *(Vrtání, zvoní telefon.)*

SESTRA Zubní. Ano, předám. *(NOVÁK se jí pohledem ptá, kdo to je.)* Broněk... *(NOVÁK se překotně zapírá.)* Tak já si ani nevšimla, že odešel... Nashledanou.

NOVÁK Jani, kdykoliv bude volat tenhle člověk, tak tu nejsem.

SESTRA A kdo to je?

NOVÁK Broněk? To je neuvěřitelně vlezlý tvor. Někdy vám o něm budu vyprávět. *(Ošetření skončí, NOVÁK otočí reklamní plakát nad stolem, na jehož rubu je tabulka na zapisování čárek.)*

SESTRA No vidíte, máte dva body!

NOVÁK *(Radostně.)* Vedu. *(Přichází IMRMANOVÁ a PLICKOVÁ, udělají si také dvě čárky.)*

NOVÁK Tak alespoň, že Kokeš je pozadu! *(Přijde KOKEŠ.)*

KOKEŠ Dovolíš? *(Udělá si tři čárky.)*

NOVÁK No, tak o jeden.

KOKEŠ Á! Ještě ta preventivní. *(Udělá si ještě jednu čárku.)*

MEDIČKA *(Jde po chodbě, volá.)* Pane doktore, koupila jsem tu flašku! *(Vejde, zubaři k ní jednotlivě přistupují.)*

KOKEŠ Proboha, tiše ženská!

IMRM. Chápete, že se to nesmí dozvědět Hofman?

PLICKOVÁ Alkohol na pracovišti!

NOVÁK *(Bere flašku.)* Co by si o vás pomyslel, kdyby jí u vás...

(Do řeči vchází HOFMAN, NOVÁK schová flašku za záda.)

HOFMAN Co, co, co! Šup do práce! *(Všichni s pozdravem odebíhají.)* Nebo snad chcete, abysme byli horší než zubní na čtvrtém okrsku? A ty, Hajníková, pojďte se mnou. *(HOFMAN si odvádí MEDIČKU. Flaška stojí na stolečku vzadu, během hry ji zubaři pucují, prohlížejí si ji atd.)*

NOVÁK Tak, Jani, koho tam máme dál? *(SESTRA zavolá dalšího pacienta z publika.)*

NOVÁK *(Ošetření, NOVÁK najde v kapse obálku.)* Co, to... to jste mi sem dal/a vy? Tak to byl/a pan/í *(předešlý/á)* Sestři, schovejte to, až pan/í *(předešlý/á)* přijde tak mu/jí to rázně vrátím.

SESTRA Dobře.

NOVÁK *(Ošetřuje.)* No chápete to? Korupce ve zdravotnictví! On si snad myslí, že ho ošetřím nějak lépe!

SESTRA *(Zasněně při míchání cementu.)* Víte, pane doktore, co se mi na vás tak líbí?

NOVÁK Cement.

SESTRA To taky, ale...

NOVÁK Cement.

SESTRA Jo! Cement! ...ale že neberete úplatky a jste tak celkově čestnej...

NOVÁK Ale, sestři, řekněte — na co bych přijímal nějaké dary. Mám svůj řádný plat, stejně jako vy, a nepotřebuji stavět naše pacienty do nějaké nedůstojné role. Je, tedy jste se trochu poslintal.

(Dodělají pacienta.)

SESTRA A pane doktore, ...

NOVÁK *(Píše si body.)* Ano?

SESTRA ...myslíte, že doktor Kokeš taky nebere úplatky?

NOVÁK Kokeš?

(Přichází MEDIČKA, gong.)

MEDIČKA Vážení diváci. Doktor Novák vás žádá o další radu. O svém kolegovi Kokešovi si v tomto směru nedělá žádné iluze. Jednou ho dokonce viděl mávat obálkou za pacientem. Je to ale poněkud delikátní záležitost a proto neví, má-li o tom Janičce říci, nebo má-li o hříchu svého kolegy taktně pomlčet? *(MEDIČKA dá hlasovat, ROZHODNUTÍ, gong.)*

Varianta „Bere“

NOVÁK Neměl bych vám to, Jani, říkat, ale... když jste se zeptala... Já myslím, že Petr bere...

SESTRA Tušila jsem to.

KOKEŠ *(Vyprovází pacienta a mává obálkou.)* Děkuji, ale to opravdu nemuselo být..., přijďte zas.

(NOVÁK a SESTRA to neslyší, odcházejí do bufetu.)

Varianta „Nebere“

NOVÁK Petr? Kdepak, ten nebere.

KOKEŠ *(Vyprovází pacienta a mává obálkou.)* Děkuji, ale to opravdu nemuselo být..., přijďte zas.

(SESTRA i NOVÁK to slyší, SESTRA se podívá na NOVÁKA, ten uhne pohledem, a zamlouvá to.)

NOVÁK Je, Jani, máme půl.

SESTRA Tak co si dáte dobrého?

NOVÁK Já? No... asi

SESTRA Takže mrkvový salát.

(Odcházejí.)

III. úterý 25. září

MEDIČKA Je úterý, 25. září, druhý den soutěže. Doktor Novák a doktor Kokeš mají shodně 45 bodů, doktor Imrmanová má o dva bodíky méně a doktor Plicková o bod vede. Takže vidíte, že stav je velice vyrovnaný, konečně, ještě je brzy na jakékoli spekulace, protože soutěž je teprve na začátku. *(Chce odejít, ale je vidět, že by divákům ráda ještě něco řekla, nakonec to na ně vychrlí.)* Za chvíli přijde slečna Špalková... resekce kořenového hrotu... to jsme brali v pátáku... na cvičkách. *(Zasněně.)* Anestetikum..., skalpel..., šití..., zkrátka pohádka! *(Dostane nápad.)* Že bych... *(Začne si hrát na zubařku.)* Sestři, zavolejte dalšího pacienta. Á, slečna Špalková. Pojďte dál, posadte se. *(MEDIČKA skočí na křeslo, hraje si na ŠPALKOVOU.)* Bojím, já se bojím. *(Vyskočí, hraje zubařku.)* Ale, čeho byste se bála? Resekci kořenového hrotu nedělám poprvé. Anestetikum... *(Je opět pacientem na křesle, s otevřenými ústy huhlá.)* Zlaté ručičky, zlaté ručičky... *(Změní se v zubařku.)* Já vím,

- že se o mně říká, že mám zlaté ručičky, už se to ke mně taky doneslo. Skalpel. Taky proto mám nejvíc pacientů, ne? *(Jako pacient něco huhlá, vchází NOVÁK, MEDIČKA ho nevidí a pokračuje ve své hře zase jako zubařka.)* Já vám povím, slečno Špalková, někteří doktoři nadělají z resekce kořenového hrotu velblouda a zastrašují tím nejen pacienty, ale taky medičky. Sestři, tampón... *(Nastaví ruku, NOVÁK jí do ní po krátkém zmatku vloží tampón.)* Vidíte, vy jste se tolik bála a... *(Všimne si tampónu a dojde jí, že v místnosti není sama.)*
- NOVÁK** Dobrý den...
- MEDIČKA** Dobrý den.
- NOVÁK** Jste tu už dlouho?
- MEDIČKA** Od sedmi.
- NOVÁK** Doufám, že ne od sedmi od večera. *(Trapný vtíp, kterým se NOVÁKovi nepodaří odlehčit situaci.)*
- MEDIČKA** Ne..., to ne.
- NOVÁK** Ale zase řeknu vám, Lucie, zaučovat takhle nadšenou studentku, to je radost! Tak to připravíme a jdeme na to. *(Přichází KOKEŠ.)*
- KOKEŠ** Dobrý den, Lucie. *(Mile.)* Čau, Sváto. *(Věcně.)*
- NOVÁK** Ahoj. Člověče, nemám sestru. Touhle dobou už tady sedí, jí jablko a něco si píše...
- KOKEŠ** Tak já dojdu pro Marcelku...
- NOVÁK** Počkej, možná jí jenom ujel autobus. Počkáme chvíli? *(Oba si uvědomí soutěž.)*
- KOKEŠ** No, tak chvíli...
- NOVÁK** Jasně... Rozumíš, jí to prostě někdy ujede...
- KOKEŠ** Jasně! Se stane! *(Přijde IMRMANOVÁ.)*
- IMRMAN.** Dobré ráno.
- NOVÁK** Dobré ráno.
- KOKEŠ** Čau. *(IMRMANOVÁ si vychutná dvě čárky.)*
- IMRM.** Čau.
- KOKEŠ** Čau.
- NOVÁK** Ahoj... *(IMRMANOVÁ odejde, jak zavře dveře ordinace, běží, nervozita se stupňuje, tajné pohledy na hodinky, příp. na tabulku s body.)* ...ale většinou to netrvá dlouho...
- KOKEŠ** Jo! Je času... *(Přichází PLICKOVÁ.)*
- PLICKOVÁ** Dobré ráno!
- NOVÁK** Čau.
- KOKEŠ** Dobrý. *(PLICKOVÁ vykřikne jako když jí něco je, chytí se za srdce.)*
- NOVÁK** Evo!
- KOKEŠ** Co se stalo?
- NOVÁK** Co je ti?
- PLICKOVÁ** Já jsem ještě dneska neměla kafe! *(Odbíhá.)* *(Pauza, NOVÁK a KOKEŠ nevydrží, vstanou a promluví současně.)*
- KOKEŠ** Hele, já skočím ...
- NOVÁK** Petře, tak asi...
- KOKEŠ** ...pro Marcelku!
- NOVÁK** Zrovna jsem ti to chtěl navrhnout, tohle nejde. *(KOKEŠ odchází, ve dveřích potkává SESTRU s jablky.)*
- KOKEŠ** Sakra, kde jste?
- SESTRA** Nezlobte se, ale mně ujel autobus.
- NOVÁK** Proboha, Jani! Je osm tří!
- KOKEŠ** Špalková.
- SESTRA** Slečna Špalková. Rychle, prosím vás, mně ujel autobus.
- MEDIČKA** Áá! Slečna Špalková! *(Jako v představě.)* *(ŠPALKOVÁ ustoupí, KOKEŠ jí chytá a vede ke křeslu.)*
- KOKEŠ** Kampak, slečno Špalková! To byste byla sama proti sobě.
- NOVÁK** Ale, slečno Špalková, vždyt jsme se domluvili, že, tady kolegyně Hajníková se bude jenom dívat. Máte moje slovo! Tak, Lucie, první krok?
- MEDIČKA** Anestetikum.
- NOVÁK** Správně.
- KOKEŠ** Umí! *(MEDIČKA asistuje místo SESTRY, podává injekci.)*
- NOVÁK** Tak, a teď už to bude náročnější.
- KOKEŠ** Teď už je to pro mistry. *(NOVÁK nechává ŠPALKOVOU oddechnout.)*
- SESTRA** Počkejte, já vás otru. *(Otře, ale NOVÁKA.)*
- NOVÁK** Tak to dokončíme.
- KOKEŠ** Jasně. *(Dokončí operaci.)*
- NOVÁK** Tak, slečno Špalková, a je to.
- KOKEŠ** Tak jak se vám to líbilo, Lucie?
- MEDIČKA** Je to lepší, než jsem si myslela.
- KOKEŠ** Neděláme to se Svátou poprvé!
- MEDIČKA** Děkuju. Děkuju, slečno Špalková. *(Rozloučí se a odchází.)*
- NOVÁK** Došiješ to?
- KOKEŠ** Jo, došiju.
- NOVÁK** Takže, slečno Špalková ...
- KOKEŠ** To nemůže bolet!
- NOVÁK** Udělali bychom kontrolu, vidím to tak na čtvrtek a my tu máme volno v půl desáté. Můžete?
- KOKEŠ** Může.
- NOVÁK** Výborně, tak to, sestři, napište. *(KOKEŠ dokončí šití, NOVÁK vyprovodí ŠPALKOVOU.)* Tak vidíte, že to šlo. Byla jste statečná. Sám bych to nevydržel. Nashledanou.
- KOKEŠ** Tak další čtyři body...
- NOVÁK** Počkej!... Čtyři?
- KOKEŠ** Resekce – čtyři body.
- NOVÁK** Petře..., já jí dělal!
- KOKEŠ** No, to si děláš prdel! Já to šil, já to fixoval...
- NOVÁK** No, dobře, ale to je asistence a ta je za tři.
- KOKEŠ** No, to teda není!
- NOVÁK** No, to teda je.
- KOKEŠ** Není!
- NOVÁK** Je!
- KOKEŠ** Není!
- (Zableskne NOVÁKŮV strach z čím dál razantnějšího KOKEŠE.)*
- NOVÁK** Tak se zeptáme Lucie.
- KOKEŠ** Jasně. Ať to rozhodne. Lucie. Lucko! *(Oba odbíhají za Lucii, SESTRA je následuje, přicházejí PLICKOVÁ a IMRMANOVÁ, jdou si zapsat body.)*
- IMRM.** No, podívej se, jak jsem se zase zprasila... *(Stopy krve na zádech.)*
- PLICKOVÁ** Jé, Sváta nepracuje!
- IMRM.** To ho těch usmolenejch ...
- PLICKOVÁ** ...čtyřicet pět
- IMRM.** ...bodů nějak uspalo. *(Její pohled padne na NOVÁKŮV raciochlebiček, bere si ho, představuje pro ni NOVÁKA.)* Ty, Evo, myslíš, že je normální?
- PLICKOVÁ** Ten chleba?
- IMRM.** Ale! Svatopluk! Hele, on nepije, nekouří, jí samý ra-

cio, vzornej manžel, no je tohle normální? (*Předá chlebiček PLICKOVÉ.*)

PLICKOVÁ Víš, že on je ale asi opravdu vzornej manžel, protože Janička říkala, že se o ní za celou tu dobu ani jednou nepokusil. A to už je co říct, ne?

IMRM. Tak to asi Janička není ten správný typ, vid! Vždyť přece v každém chlapovi je ukrytý, v některým sice hluboko, ale přece, ... prase.

PLICKOVÁ Prosím tě, Jiřino, já myslím, že na Svátu by neplatilo ani to kombiné, co ti přivezl Eda z Londýna. (*V provedení V.A.D. růžové kombiné s doubledeckerem, na němž je nápis I love you.*)

IMRM. Vždyť to můžeme vyzkoušet. Já ho mám na sobě!

PLICKOVÁ (*Spiklenecky se smějí.*) Myslíš jako...!

IMRM. Hele, dám ti svejch (*pohled na tabuli*) dva body, když nepodlehne mým svodům.

PLICKOVÁ Platí. A já ti zatím zabavím Janičku. (*PLICKOVÁ odbíhá, IMRMANOVÁ se připravuje.*)

NOVÁK (*Pro sebe.*) Čtyři body! (*K připravené IMRMANOVÉ letmo.*) Čau. (*Jde si psát body.*)

IMRM. Sváto...

NOVÁK Ano?

IMRM. Přemýšlel jsi někdy o nás dvou?

NOVÁK Počítám, že tě dneska doženu.

IMRM. Sváto, ty jsi můj favorit!

NOVÁK Můj favorit je bohužel Kokeš. Dneska mu přijde celá třída na prohlídku. (*Hudba - Portishead „...give me the reason ...“, IMRMANOVÁ se svléká, rukavice apod. a vždy na NOVÁKA rozevře plášť, NOVÁK se vždy ale zrovna sehne pro zoubek, nenápadně poodchází, to samé za křeslem, pak již IMRMANOVÉ nemůže uhnout, chvílku se na sebe, dívají, NOVÁK obíhá křeslo, vrhá se ke dveřím, IMRMANOVÁ mu zastupuje cestu, tlačí ho před sebou a hodí ho na křeslo, stojí nad ním, vchází MEDIČKA, gong.*)

MEDIČKA Nemyslete si. Doktor Novák dobře ví, kam jeho kolegyně míří, ale schválně uhýbá před pohledem, který by ho mohl narkotizovat a oslabit tak jeho sebeovládání. (*Pro sebe udiveně a znechuceně.*) S Imrmanovou!?! (*K divákům.*) Doktor Imrmanová je ale - jak se zdá - neodbytná a tak budeme muset Svatoplukovi poradit, jak se má zachovat. Má podlehnout svodům kolegyně Imrmanové a nebo jí má odolávat? Připomínám, že doktor Novák je šťastně ženatý a má dvě děti. (*Zeptá se 1-2 diváků v hledišti, pak nechá hlasovat všechny, ROZHODNUTÍ, gong.*)

Varianta „nepodlehnutí“

NOVÁK (*NOVÁK se brání.*) Jiřino, prosím tě..., mám ženu a dvě děti! (*Odstrčí ji, IMRMANOVÁ se rozbřečí.*)

IMRM. Sváto, promiň, já jsem taková kráva... (*Chce utěšit, všesí se mu kolem krku, ale v podstatě ho znovu začíná osahávat apod.*)

NOVÁK Ale, kráva..., nejsi..., ale (*Vchází HOFMAN, NOVÁK ho vidí, nedaří se mu IMRMANOVOU odtrhnout, tak jí i sebe otáčí, IMRMANOVÁ ho také vidí, přestane, hrdě odchází.*)

IMRM. Nashle.

Varianta „podlehnutí“

IMRM. Svatopluku!

NOVÁK Jiřino!

IMRM. Svatopluku!

NOVÁK Jiřino!

(*Jdou po sobě, ve chvíli, kdy na NOVÁKOVI IMRMANOVÁ visí obkročmo, přichází HOFMAN, NOVÁK ho vidí, snaží se IMRMANOVOU setřást, ta je dál vášnivá, až se musí NOVÁK prudce otočit, aby HOFMANA IMRMANOVÁ sama viděla, IMRMANOVÁ sklouzne dolů.*)

IMRM. Nashle.

Navázání

HOFMAN No to už snad přestává všechno! (*NOVÁK se zmateně obhazuje.*) Já si musím zavolat.

NOVÁK Samozřejmě. (*NOVÁK tuší pohled, podívá se, HOFMAN ho posunkem posílá pryč.*) Já?

HOFMAN No já ne. (*NOVÁK odchází, čeká na chodbě, HOFMAN vytočí číslo a telefonuje.*) Čtvrtý okrsek? No, prosil bych zubní oddělení, primáře Zikmunda... Tak co? ... Jo? ... No, dobrá. No tak uvidíme. Jsem zvědavěj. (*Odchází z ordinace, před kterou čeká NOVÁK.*) Vy nemáte co na práci? (*NOVÁK jde do ordinace.*)

REKLAMA ŽENA (*Na scénu vbíhají reklamní postavičky, MUŽ boxuje.*) Je mladý a ambiciózní. Pro svoje náročné povolání potřebuje mít stále atraktivní dásně. (*K MUŽI.*) Miluji tebe i ty tvé dásně.

MUŽ ŽENA (*Několikrát dostane imaginární pěstí a upadne.*) Dásňová voda V.A.D. – Velmi Atraktivní Dásně!

IV. středa 26. září

(*SESTRA volá pacienta z publika, pozdrav, formality, NOVÁK pacienta prohlíží, přichází HOFMAN, pozdraví.*)

HOFMAN Tak co, jak to jde? (*HOFMAN se jde podívat na pacienta.*)

NOVÁK Skvěle, pane primáři. Tak to je v pořádku. Je vidět, že se o ty zuby staráte. (*Pacient vstává.*)

HOFMAN Počkejte, já se radši ještě podívám. Hm, tak je to dobré.

NOVÁK Tak, teď máme jistotu....

HOFMAN (*Vyprovází pacienta.*) Kdyby se cokoliv přihodilo, tak se ihned stavte. Máme tu i noční pohotovost. Nashledanou. (*K NOVÁKOVI.*) Tady jsem vám přinesl nějaké materiály, tak si to prostudujte. (*HOFMAN se přilepí nohou na flek na zemi.*)

HOFMAN Svatopluku!

NOVÁK Jani!

SESTRA To je chlumský roztok, pane doktore. Já jsem ho tam ráno rozlila. Ale utru to, hned jak se k tomu dostanu. (*Čte si a jí jablko.*)

NOVÁK Dobře.

HOFMAN Dobře. To je jak lepidlo.

NOVÁK Tak podíváme se na ten rentgen?

HOFMAN No jistě, proto jsem přišel. (*HOFMAN a NOVÁK prohlížejí rentgen.*)

MEDIČKA Je středa, 26. září, třetí den soutěže. Novák 92, Kokeš 90, Plicková 83 a Imrmanová 87. Doktor Plicková je, jak vidíte, mírně pozadu, ale to v této fázi ještě nic neznamená. Soutěž je v plném proudu, bojová nálada je cítit z každé ordinace. Přednosta Hofman je se svými kolegy velmi spokojen, protože všichni pilně pracují. A když se jim naskytne alespoň chvílička volného času, zajímají se o stav svých rivalů. (*Do ordinace vtrh-*

ne **PLICKOVÁ**. *Přilepí se.*)
PLICKOVÁ Kolik?... Kolik je prosím tě hodin, Sváto?
NOVÁK Jo! Devět hodin, dvacet jedna minut (*Pohled na tabuli.*) a devadesát dva vteřin.
PLICKOVÁ Jo, díky. (*Odchází.*)
(Po chvílce přibíhá IMRMANOVÁ.)
IMRM. Ko... Ko... Kokeš! Není tu někde Kokeš? (*Do ordinace vtrhne KOKEŠ.*)
KOKEŠ Ko... ko... ko... ko... koko! Nechceš koupit koko? Jdu do bufetu...
NOVÁK Víš co? Dneska si kup sám.
KOKEŠ Sám. Jasně... nashle. (*Odchází.*)
IMRM. (*Ukazuje, odchází.*) Kokeš!
HOFMAN Nezbláznili se? (*Ještě jednou se podívá na rentgen, ale směrem k tabulce, NOVÁK ho rychle natáčí zpět směrem k publiku, uzavřou rentgen.*) Svatopluku, kolik jste za tenhle tejdén udělal pacientů?
NOVÁK Tak padesát.
HOFMAN Výborně. Jenom ne zahálej. (*HOFMAN odchází.*)
NOVÁK Tak, Jani, kohopak tam máme teď?
SESTRA Nikoho, pane doktore. Teď tam máme díru.
NOVÁK Jak to, díru?
SESTRA (*Překvapeně.*) Pan Vondrák včera volal, abych ho přeobjednala, že nemůže...
NOVÁK Ale to jste neměla!
SESTRA Stejně by nepřišel.
NOVÁK Tak jste tam měla dát někoho jinýho! Copak si to teď můžeme dovolit, proboha?
SESTRA Měl byste se najíst, pane doktore, vypadáte unaveně. Nechcete jablko? (*NOVÁK uraženým gestem naznačí, aby ho SESTRA alespoň neobtěžovala, pak se přeci jen jde podívat na chodbu, pak na body, cestou se lepí, pak to přeskočí, SESTRA si v zubařském křesle čte časopis a jí jablko, padne na ní NOVÁKŮV pohled, NOVÁK dostane nápad, bere nástroje, přichází k SESTRĚ, nakukuje jí do pusy, ona ho nevnímá, až si to uvědomí a odtáhne se s tázavým pohledem.*)
NOVÁK Tak jsem si říkal, že už jsem vás dlouho neprohlížel...
SESTRA Naposledy minulý týden.
NOVÁK Ho ho ho! Za týden se může spousta věcí změnit. Já bych to radši zkontroloval.
SESTRA Když myslíte... (*Otevře ústa a dál čte časopis.*)
(NOVÁK prohlíží, zjistí, že je vše v pořádku.)
NOVÁK V pořádku. (*Pauza.*) Jani... já jsem se za svůj život zúčastnil už tolika různých soutěží a závodů a... to mi, Jani, asi ani nebudete věřit: Já jsem pokaždé, ano, pokaždé, ať se soutěžilo v čemkoliv, tak já jsem to nevyhrál. Ani ty skoky v pytlicích na pionýrském táboře! Start jsem měl dobrý! (*Předvádí start a průběh závodu v pytlicích, skoky odtrhnou SESTRU od časopisu.*) Brzy jsem šel do brejku, (*Ohlíží se.*) ale těsně před cílem jsem upadl (*Upadne.*) a pak mě předešnal... (*Plačíc na zemi.*)
SESTRA Pane doktore..., kdo vás předešnal?
NOVÁK (*Vykřikne plačíc, bouchá pěstmi do země.*) Broněk!
SESTRA Ale, no tak, pane doktore...
NOVÁK (*Má záchvat v kleče, třese se SESTROU.*) Já to musím vyhrát! Máme tu přece nejvíc lidí! Jani! – Promiňte... (*Trapně.*) Jani..., lidské pokolení je tak nějak založeno na vzájemné pomoci, rozumíte, která... může mít i jaksi obchodní charakter..., rozumíte, charakter jakési... protislužby! (*SESTRA nechápavě sleduje.*)

NOVÁK Vám by se určitě hodil ten týden dovolené v zimě...
SESTRA Vážně by to šlo?
NOVÁK Jasně...
SESTRA Děkuju, pane doktore! Já to hned zavolám Mirkovi!
NOVÁK Dobře, ale...
SESTRA (*Vrhne se k telefonu, vytočí číslo, volá.*) Čau, Jana..., mám pro tebe novinu, těšíš se?... no, tak si představ, že pan doktor mi dá tu dovolenou v zimě... skvělý, vid' ... můžeme, no... asi ten Klínovec... no, já ti to řeknu doma, já se teď nemůžu moc vyke... (*NOVÁK zavcvakne telefon.*)... cávat. Opravdu děkuju, pane doktore.
NOVÁK Jani, a neudělala byste pro mě teď něco vy? (*Pauza.*)
SESTRA Jistě, já ty nástroje srovnám.
NOVÁK Ne, to nemyslím...
SESTRA Tak ty jablka uklidím.
NOVÁK Taky ne. Jani. Vy víte, jak mi na té soutěži záleží. Copak flašku vem čert, ale ta prestiž. Je to moc prestižní. Může nastat situace, že budou chybět pacienti a s nimi i body. No a tak jsem si myslel..., jestli bych v takovém případě nemohl jako pacienta použít... vás...
SESTRA Vy jste se snad zbláznil!
NOVÁK Hory... Klínovec...
SESTRA Ale vždyť já mám zuby v pořádku...
NOVÁK Jistě! Máte zuby v pořádku, ale neříkejte, že byste jednu – dvě osmičky tak postrádala. Vždyť jste to bez nich vydržela dvacet let!
SESTRA To je jedno, vy jste se opravdu zbláznil, přece si ne nechám rvát zdravý zuby kvůli vaší pitomý soutěži!
NOVÁK Jani...
SESTRA Ne a už o tom nechci mluvit. Vrbovec! (*Následuje preventivní prohlídka VRBOVCE, SESTRA třískne něčím, NOVÁK se lekne a řízne/šouchne VRBOVCE sondou.*)
NOVÁK Promiňte! To mě moc mrzí.
VRBOVEC Vy jste mě řízl. (*NOVÁK podává dren.*)
NOVÁK Nezlobte se, prosím vás, mně je to opravdu líto.
VRBOVEC Ne, já se nezlobím. **SESTRA** (*Znovu něčím třískne.*)
(Znovu se lekne)
NOVÁK Au! Tak teď už se ale trošku zlobím.
VRBOVEC (*Ještě překotněji se omlouvá.*) Víte co, pane Vrbovec, já vám tam nebudu radši ničím sahat. (*Dokončuje prohlídku zdálky.*) Tak, bohužel, pane Vrbovec.
VRBOVEC Bohužel?
NOVÁK V pořádku.
VRBOVEC V pořádku! (*Radostí plácne SESTRU po zadku, ta mu dá facku až VRBOVEC spadne z křesla, vyrazí si zub, NOVÁK mu ho vytáhne a pomáhá VRBOVCOVI ke dveřím.*) Tady už mě nikdo neuvidí! (*VRBOVEC odchází.*)
NOVÁK Jani!?!...to je za čtyři!
SESTRA Jdu do bufetu! (*Odejde.*)
NOVÁK (*Volá za ní.*) Dobře, můžete. A já tu zatím počkám na dalšího pacienta. (*Lehá si do křesla, usíná, šero, esoterická hudba, přichází MEDIČKA, tichý gong.*)
MEDIČKA Psst. Tiše, ať Svatopluka nevzbudíme. Zdá se, že je opravdu unaven. Představte si, že jeho nerozhodnost jde tak daleko, že dokonce ani jeho podvědomí se teď nedokáže rozhodnout, o čem se bude Svatoplukovi zdát. Váhá mezi vzpomínkami na dětské závody a alternativní zubařskou olympiádou. (*Zeptá se diváků, ROZHODNUTÍ, našeptá mu výsledek do snů.*) Tak

buďte hezky tiše, ať se Svatoplukovi dobře spí. (*Udeří do gongu, Svatopluk sebou cukne.*)

Varianta „dospělá“

(*Hudba – Chačaturjan: Šavlový tanec. Na scénu vbíhají ZUBAŘI v pláštích, rozcvičují se, NOVÁK také, všichni rozbálí pytle, jdou na startovní čáru, start, NOVÁK se ujímá vedení, těsně před koncem se lepí na chlumský roztok, předbíhá ho KOKEŠ i PLICKOVÁ i IMRMANOVÁ. Všichni jásají a odbíhají dozadu.*)

Varianta „dětská“

To samé, ale zubaři jsou jako děti.

Navázání

(*NOVÁK se zmítá, zbavuje se pytle, potácí se zpět na křeslo, kde ze spaní skáče v pytli, přichází SESTRA budí ho.*)

SESTRA Pane doktore, pane doktore.
NOVÁK (*Vzbudí se.*) Proboha, to byl sen! Koukejte už utřít ten chlumský roztok!

SESTRA Jdu pro hadr! (*SESTRA odchází pro hadr, NOVÁK jde ke stolku.*)

REKLAMA (*Na scénu vbíhají reklamní postavičky.*)

MUŽ (*Připravuje si nástroje na zubní prohlídku.*)

ŽENA Jsem velmi zaměstnaná a opravdu si nemohu dovolit čistit si zuby každý den. Zubní pasta V.A.D. mi šetří čas. Její účinky jsou tak oslňující, že... posuďte sami...

MUŽ (*Nahlédne ŽENĚ do úst, lekne se, vykřikne, padá.*)

ŽENA Ano, takto reagují čtyři z pěti nepřipravených dentistů. Zubní pasta V.A.D. VARujte Dentistu.

V. čtvrtek 27. září

(*Přijde SESTRA.*)

NOVÁK Dobrý den.

SESTRA Dobrý den.

NOVÁK Viděla jste to?

SESTRA Viděla. Ani noha. Ale už včera to bylo slabší.

(*Do ordinace přichází MEDIČKA, nese brožurku.*)

MEDIČKA Tohle vám posílá pan přednosta.

NOVÁK Zase nějaká brožurka! Děkuji. Jani...

SESTRA ...do koše!

MEDIČKA Ale máte si to přečíst.

NOVÁK Ano? No, tak to tady, Jani, takhle chvílku nechte.

MEDIČKA Tak nashledanou.

NOVÁK (*MEDIČKA odchází.*) Lucie! Počkejte...(*Bere si ji stranou.*)

MEDIČKA Ano?

NOVÁK Lucie, znáte tu knihu Trháme bezbolestně 2?

MEDIČKA Ano.

NOVÁK Nebo „Nebojme se resekci“?

MEDIČKA Ano, ale ty vůbec nejsou k sehnání!

NOVÁK Mám je v knihovničce.

MEDIČKA To se máte.

NOVÁK Ale, Lucie, já je nepotřebuji, to spíš vám by se mohly na zkoušky hodit... Jsem ochoten vám je přenechat...

MEDIČKA Opravdu? Moc děkuji, pane doktore!

NOVÁK ... když mi seženete několik slušných pacientů.

MEDIČKA Ale...

NOVÁK Třeba nějakou kamarádku bolí zoubek...

MEDIČKA No..., já to tedy zkusím.

NOVÁK Zkuste to.

MEDIČKA (*Odchází v rozpacích. Před ordinací už čeká IMRMANOVÁ.*) Dobrý den.

IMRM. Dobrý den, to je náhoda! Nutně potřebuji nějaké pacienty. Alespoň šest plomb. (*Vnucuje jí peníze.*)

MEDIČKA Ale já...

IMRM. (*Cpe jí peníze do kapsy.*) Zkuste to! Vy to dokážete. (*Přijde PLICKOVÁ.*)

PLICKOVÁ Ty nepracuješ, Jiřino? Myslela jsem, že nevíš, kde ti hlava stojí...

IMRM. Kolegyně, chtěla jenom něco zkonzultovat... (*Odchází.*)

PLICKOVÁ (*Rozhlédne se, vyndá kleště, ukazuje je MEDIČCE.*) Tohle je vzácnost. Přivezla jsem si je z dovolené. Ty český se jim nevyrovnej. (*Dává je MEDIČCE.*) Chci jenom pět pacientů! (*Odchází.*) Pět pacientů! (*MEDIČKA je celá konsternovaná, chce běžet za PLICKOVOU, aby jí kleště vrátila, otevřou se prudce dveře, v nich KOKEŠ.*)

KOKEŠ Kolegyně! Sháníte ještě ty...

MEDIČKA (*Vykřikne.*) Ne! Už ne! (*Odbíhá do Svátovy ordinace, mezitím SVATOPLUK telefonicky shání pacienty.*)

Vážení diváci. Je čtvrtek 27. září, čtvrtý a zároveň předposlední den soutěže. Tady, na zubním oddělení se cosi změnilo. V čekárně nejsou totiž skoro žádní pacienti. Už včera se občas stalo některému z doktorů, že mu nepřišel pacient, ale dnes můžeme mluvit vysloveně o nouzi – konečně jste to viděli sami. Jakoby někde unikly zprávy o této podivné soutěži a roznesly se po městě.

NOVÁK Jani.

SESTRA Já se podívám. Nikdo. Musíme počkat, jestli nepřijde pan Cibulka.

NOVÁK (*Zdrceně si sedne na křesílko.*) Počkat! Počkat! Jani, čekání je pro mě to nejhorší. (*Sešerí se, hudba – Šostakovič: Leningradská symfonie. NOVÁK se cuká, obudně vstává, sáhne do misky pro kleště a tanečními pohyby šilence se ocitne u SESTRY, nad její hlavou naznačuje jako by jí trhal zuby, pak znaven procitá, uvědomuje si svůj zkrat, leká se sám sebe, uklidní se a již vyrovnaným hlasem promluví na SESTRU.*) Jani. (*SESTRA se lekne a vykřikne, NOVÁK se lekne SESTRY a vykřikne.*)

NOVÁK Když mi necháte vrtat, dovolím vám sem to rádio.

SESTRA Už zase začínáte!

NOVÁK Proboha, Jani. Já to musím vyhrát, pochopte mě, pochopte mě!

SESTRA Ale vždyť neprohráváte, tak o co se vám jedná!

NOVÁK Ale budu! Imrmanová má skoro jako já a Kokešovi přijde zase celá třída na prohlídku.

SESTRA Ale vždyť je to jenom hra!

NOVÁK (*Padne jí k nohám.*) Zapřísahám vás! Přineste si sem rádio, budu za vás mýt hrnky od kafe, udělám co budete chtít, jenom mi dejte alespoň vrtnout! Jani, dejte mi, Jani, prosím vás! (*Sápe se na ni.*)

SESTRA Pane doktore, máte horečku!

NOVÁK Dejte mi...

(*Přichází HOFMAN, dívá se na strnulého klečícího NOVÁKA, který na něj rezignovaně a pomalu otočí hlavu, pauza.*)

HOFMAN (*Sklesle, smířeně.*) Nezdá se vám, že tu je nějak málo lidí?

NOVÁK Ne... Zrovna teď jeden odešel, další přijde. Že, Jani. *(SESTRA brečí.)*

HOFMAN Rozumíš, vždycky tu bylo narváno a teď... Přitom na čtvrtym okrsku je to prej normální.

NOVÁK Tady je to normální. *(HOFMAN kroutí hlavou a odchází, NOVÁK si zdrce- ně sedá na křesílko.)*

SESTRA *(Plačíc.)* Jedině kdybyste byl opravdu ve veliké... v tísní.

NOVÁK Ano? Jani, vy jste poklad! Tak dvě plomby a zub moudrosti!

SESTRA Jenom dvě plomby!

NOVÁK Tak jednu plombu a zub moudrosti.

SESTRA Dvě plomby a dost!

NOVÁK Dobře.

SESTRA A platí, co jste mi nasliboval.

NOVÁK No... jistě. *(SESTRA podá NOVÁKOVÍ špinavý hrnek od kafe a jde zavolat pacienta z publika.)*

SESTRA Pane doktore, on tu je!

NOVÁK On tu je? *(Pozdraví se.)* No, vy jste pacient, jak má být. Tak, šup na křeslo. Nemáme tolik času. *(Jde k ně- mu, dívá se.)* Jo, vy jste tu na tu protézu! Proč jste to neřekl rovnou. *(SESTRA jde hledat protézu, zvoní te- lefon.)*

SESTRA Ano? Není tu, někam odběhl. *(NOVÁK se grimasou ptá kdo.)* Broněk. *(NOVÁK se překotně hrne k telefonu.)* Tak on už se vrátil.

NOVÁK Broněk? Nazdar, ty pardále. Tak konečně jsi mě zastih- hl!... No jasně, hele, nechceš se stavit? ...No, tady v ordinaci... No, ale do pátku by to muselo být, do pátku... já v pondělí už zase někam jedu, víš... ale prostě někam... ale... podívej se, to tě vůbec nemusí zajímat, kam jedu! Nazdar! *(Třískne se sluchátkem.)* Tenhle člověk mě vždycky dokáže tak naštvat! Jani, tu protézu.

SESTRA Ona nepřišla.

NOVÁK Jak mohla nepřijít!!!

SESTRA Nevím, ale všechny ostatní přišly...

NOVÁK Tak, pane..., moc se omlouvám, ale ta protéza ještě nepřišla z laboratoře, přijďte si příští týden..., v pon- dělí tu určitě bude! *(Přibíhá KOKEŠ.)*

KOKEŠ Tak, Sváto, pojď, jdeme na ten zub.

NOVÁK Počkej..., na jakej?

KOKEŠ Na tvůj. Vždyť jsi mi říkal, že tě bolí zub!

NOVÁK Já?

KOKEŠ Říkal jsi to.

NOVÁK Neříkal.

KOKEŠ Ne?

NOVÁK Ne.

KOKEŠ No... tak kdyby něco, tak se nerozpakuj... já mám teď... docela...

NOVÁK No, já mám... právě taky... docela... *(KOKEŠ odchází, ve dveřích z chodby se zarazí a vrátí se na chodbu.)*

KOKEŠ Dobrý den, slečno Špalková, jdete na kontrolu?

ŠPALKOVÁ K doktoru Novákovi.

KOKEŠ Ale ten má teď moc práce, já vás vezmu! *(Přichází PLICKOVÁ.)*

PLICKOVÁ Ale Petře! Slečna půjde se mnou.

KOKEŠ A jakým právem?

PLICKOVÁ A jakým právem by měla jít k tobě?

KOKEŠ Asistoval jsem Svátovi, když jí dělal tu resekci.

PLICKOVÁ Půjde ke mně!

KOKEŠ Ke mně! *(Začnou se přetahovat o ŠPALKOVOU, NOVÁK vyjde z ordinace.)*

NOVÁK Že se nestydíte! *(KOKEŠ a PLICKOVÁ odchází.)* Pojďte, slečno Špalková. *(K divákovi v první řadě.)* A vy tu sedte a s nikým, koho neznáte, nikam ne- chodte! *(Vejde do ordinace, zavře dveře a naslouchá, aby slyšel, co se děje na chodbě. Objeví se KOKEŠ a šeptem láká dalšího pacienta z publika. NOVÁK prudce otevře a zakřičí.)* Jedeš! *(KOKEŠ utíká pryč jako uličník, NOVÁK se začne věnovat slečně ŠPALKOVÉ.)* Tak ukažte, slečno Špalková, jak se nám to zahojilo... zahojilo! No, to nevádí, podíváme se ještě třeba tady vedle... no vidíte. Tady už to tak jas- né není... Aha. Takže tady budu muset udělat takový malý pokus. Abych zjistil, jestli je ten zub živý, do- tknu se vám nervu, ano? Ale nebojte se, bude to zlo- mek vteřiny a to se dá samozřejmě vydržet, že? Takže se připravte... tak, teď. *(Přichází MEDIČKA. Gong. ŠPALKOVÁ souvisle řve. MEDIČKA je dezorientova- ná, dochází jí, že přišla brzo. Gong. Odejde.)* Je to ži- vé. Tak vám nevím, co s tímhle zoubkem, slečno Šp- alková. Je to tak zhruba napůl... *(Přijde MEDIČKA. Gong.)*

MEDIČKA Vážení diváci. Toto rozhodnutí je velice důležité. Příkladné charakterové vlastnosti doktora Nováka ne- byly nikdy doceněny a vždy ho předstihl někdo ne- čestným způsobem. Není tedy divu, že tolik baží po svém zaslouženém prvním vítězství. Dostal teď však doslova dábelický nápad. Zub slečny Špalkové není stoprocentně ve stavu, kdy by ho bylo třeba vytrh- nout, ale vytrhnutí znamená, jak známo, čtyři body. Otázka tedy zní: Má doktor Novák pacientce Špalko- vé zub vytrhnout a nebo má zůstat štít jeho morálně volních vlastností neposkvřen? *(Zeptá se diváka, pak všech.)* Ano, pár lidí a maminka slečny Špalkové. *(Nebo jiná varianta:)* Ano, většina lidí v čele s ma- minkou slečny Špalkové. *(ROZHODNUTÍ.)*

Varianta „nevytrhnout“

(Na NOVÁKOVÍ je vidět vnitřní boj, podívá se na ta- buli, i ŠPALKOVOU.)

NOVÁK *(Zdrčeně, se zavřenýma očima s velkým sebezapře- ním.)* Běžte!

SESTRA Běžte, než si to rozmyslí... *(ŠPALKOVÁ odchází, ve dveřích se potká s plačící IMRMANOVOU.)*

ŠPALKOVÁ Nashledanou.

IMRM. Nashle! *(Nepříjemně odpovídá ŠPALKOVÉ, jde, škrtá svou kolonku.)*

Varianta „vytrhnout“

NOVÁK Víte, slečno Špalková, já bych byl přeci jen pro tu ex- trakci. Ono by se to mohlo zanítit nebo... nějak jinak se zanítit, takže Jani, *(Trhá zub ŠPALKOVÉ, přijde plačící IMRMANOVÁ.)* Co je, Jiřino! *(IMRMANOVÁ neodpovídá, chodí po ordinaci.)* Jiřino,...co je?

IMRM. Až jí dorazíš. *(Jde k bodové tabuli a škrtne svou ko- lonku. NOVÁK spěšně dorazí ŠPALKOVOU.)*

Navázání

NOVÁK Jiřino!

IMRM. *(Brečí.)* Končím, Sváto! Já na to nemám. Jste lepší.

NOVÁK Co se stalo?
IMRM. *(Ironicky.)* Co se stalo?! Včera mi odpadli čtyři pacienti... a dneska nepřišel nikdo. Tak jsem volala domů Edovi, jestli by si nechal udělat tu plombu.... a on mi řek...., víš, co mi řek...., že by se radši rozvedl, než abych ho vrtala...

NOVÁK No tak, Jiřino, ...vypláchni si. *(Podá jí kelímek, IMRMANOVÁ si vypláchne.)*

IMRM. Máme dvě děti, já na to už nemám...
(NOVÁK jí s útrpným a soucitným pohledem vyprovází a sotva za ní zavře, ozve se oslavná hudba, NOVÁK padá na kolena, sepne ruce, jakoby děkoval Bohu - za znění Händelovy hudby Aleluja z Mesiáše.)

REKLAMA
(Na scénu vbíhají reklamní postavičky - MUŽ a ŽENA.)

ŽENA Žvýkáte rádi. Firma V.A.D. *(Chce pokračovat, ale je odstrčena přibíhající PLICKOVOU a KOKEŠEM, stejně tak jako MUŽ, který padá na zem. Zubaři mají bonbóny. Podají sáček NOVÁKOVI a házejí do publika bonbóny.)*

ZUBAŘI Karamelky... Necucat!... Kousat!... *(a pod.)* Cukrovinky V.A.D. Vycucat A k doktorovi!

VI. pátek 26. září

(NOVÁK zůstal po reklamě na scéně, chodbou přichází PLICKOVÁ s obvázanou rukou, vstupuje a škrta svou kolonku.)

PLICKOVÁ Ač nerada, odstupuji ze soutěže. Jdu z chirurgie.
NOVÁK Co! *(Radostně si její ruku prohlíží, dojde mu, že je to nevhodné.)* Co... se stalo?

PLICKOVÁ Poprala jsem se s pacientem. Sice jsem vyhrála, ale dalšího už takhle nezvládnou.
(PLICKOVÁ odchází, NOVÁK za ní běží, neopatrně jí chytí za obvázanou ruku.)

NOVÁK Je, promiň. Evo! Komu ty teď fandíš?
PLICKOVÁ Fandila jsem samozřejmě sobě, teď už je mi to jedno.
(NOVÁK je ve dveřích a brání jí odchodu z ordinace.)

NOVÁK Počkej, Evo, že by bylo přeci jen spravedlivější, abych vyhrál já!
PLICKOVÁ *(Zlobně.)* Kokeš! *(Odstrčí NOVÁKA, odchází. Sotva zavře dveře, ozve se znovu Aleluja a NOVÁK opakuje stejný rituál jako u konce IMRMANOVÉ.)*

NOVÁK Jani, podívejte se do čekárny.
SESTRA Nikdo.
NOVÁK Tak vezměte nástroje a pojdte se mnou.
SESTRA Kam jdeme?
NOVÁK Shánět pacienty. *(Odcházejí.)*
(Přichází HOFMAN, přechází chodbu, volá ze zákulisí.)

HOFMAN Jiřino,... Kokeši,... *(Jde k NOVÁKOVI, otevře, nikoho nevidí, je zaražen.)* Svatopluku! *(Jde ke stolku, podívá se do papíru, sedne si bokem na místo sestry tak, aby mohl zahlédnout láhev.)* Sakra, kde jsou všichni! Jako by nestačilo, že chybějí pacienti. Kruci. Vždyť tady se musí pracovat a ne tohle! *(Všimne si láhve, vezme ji do ruky.)* Tak nejenom ženský, ale i chlast! A takovej slušnej chlap to byl. *(Odchází i s lahví. Jeviště se ztmaví, začnou znít zvuky ulice - hemžení, klaksony aut, motory. NOVÁK a SESTRA vyjdou z jiných dveří, než obvykle, jdou mezi diváky a začnou je přemlouvat, ať jdou na prohlídku.)* Zkusíme to ještě

u Delvity, tam je víc lidí. *(Zajdou, objeví se SLEPEC, za ním KOKEŠ.)*

KOKEŠ Kampak?
SLEPEC Do Delvity.
KOKEŠ Tak to jdete špatně. Delvita je támhle. Pojdte. To máte štěstí, že jste mě potkal. *(Zajdou. Jeviště se opět osvětlí, vypoatáci se opilý HOFMAN, v ruce drží láhev - cenu pro vítěze soutěže, vejde do Novákovy ordinace, přikročí k telefonu, vezme sluchátko, opře se o zeď, sjede po ní dolů, volá do sluchátka, aniž by vytočil číslo.)* Zikmunde... Nikdy ji nedostaneš, u nás ji bude líp! *(Usne. Přichází MEDIČKA, jde rychle k němu.)*

MEDIČKA Pane primáři! Co je vám! *(Třeše s ním.)*
HOFMAN Zikmunde..., ty liško ryšavá, ...
MEDIČKA Pane primáři, já nejsem Zikmud. Pane primáři...
HOFMAN *(Zaostří.)* Hajníková!
MEDIČKA No, Hajníková.
HOFMAN Hajníková, Hajníková!
MEDIČKA Tady nemůžete spát. Pojdte, než vás někdo takhle uvidí. *(Zvedá ho, když HOFMAN stojí, zvoní telefon, MEDIČKA ho zvedá a pouští nestabilního HOFMANA.)* Zubní? *(Vidí, jak HOFMAN padá.)* Tady nikdo není... *(Odhaduje sluchátko a chytá padajícího HOFMANA.)*

HOFMAN Hajníková, já ti musím něco říct...
MEDIČKA Řeknete mi to, až se vyspíte. *(Odvleká Hofmana pryč.)* Já bych si to teď nepamatovala.

HOFMAN Zikmund... my jsme... ty to nevíš!
MEDIČKA *(Doprovodí HOFMANA za dveře a vrací se na scénu.)* Vážení diváci, je pátek 28. září, poslední den soutěže. Doktor Novák je teď někde v ulicích a shání pacienty. Moc se mu to ale nedaří a tak přemýšlí, jak by získal alespoň ještě nějaké body. Sestra Janička mu sice slíbila dvě plomby, ale copak může zneužít toto nevinné děvče?... Může! Ale počkáme si, jestli k této své poslední zbrani sáhne. *(Odchází. Vrací se SESTRA a NOVÁK.)*

SESTRA Tak co budeme dělat teď, pane doktore? Napadá vás něco?
NOVÁK *(Už dost šíleně.)* Napadá.
SESTRA *(Stále v pohodě, jako by neslyšela NOVÁKŮV tón, SESTRU to dokonce začíná bavit.)* No výborně a byla by tam nějaká prácička i pro mě?
NOVÁK Byla.
SESTRA No výborně. Tak ven s tím!
NOVÁK Ven s tím? *(Pohled na kleště.)* Jani, vás to asi nenapadá.
SESTRA *(Jí jablko.)* Ne.
NOVÁK *(Vrhá se k sestře a bere jí jablko.)* Když jsem vám říkal, že máte jíst jablka, tak jsem nemyslel deset kilo denně!!! *(Nakopává jablko, SESTRA udiveně sleduje jeho dráhu a rozprsknutí.)* Udělali jsme spolu přece určitou dohodu.

SESTRA Nemyslíte snad...
NOVÁK Ano, myslím. Cement a na křeslo!
SESTRA Ne! Nikdy!
NOVÁK No! Jani! *(Přichází MEDIČKA. Gong.)*
MEDIČKA To se dalo čekat, pane doktore. Už zbývají pouhé tři minuty do konce soutěže a tajná zbraň doktora Nováka selhala. To je čas pro naši poslední radu. Má si doktor Novák vzít, co mu sestra slíbila, i kdyby k tomu měl použít násilí a nebo má na celou dohodu šlechetně zapomenout? Dobře si to rozmyslete, je to

vaše poslední rozhodnutí. (*Zeptá se diváka. ROZHODNUTÍ. Gong.*)

Verze „nenásilná“

NOVÁK To byl jenom vtip, Jani. Běžte si do bufetu pro nové jablíčko.

SESTRA (*S nedůvěrou odchází. Ve dveřích se potká s přibíhajícími KOKEŠEM.*)

Verze „násilná“

NOVÁK Vezmu si co mi právem náleží! (*Po opatrném, pozicním začátku se vrhá s nástroji na sestru, chvíli se honí okolo křesla.*)

SESTRA Vy, zvíře! (*SESTRA mu uteče ven z ordinace.*)
(*NOVÁK běží za ní, vrhá se po ní, aby jí chytil za nohu, leží na zemi. Sotva sestra zmizí v zákulisí, objeví se KOKEŠ, letmo si všimne ležícího NOVÁKA, toho přítomnost KOKEŠE zvedne ze země.*)

Navázání

NOVÁK Kolik máš? (*Běží za KOKEŠEM k bodovací tabuli.*)
KOKEŠ Sto padesát osm... a ty? (*Hudba z ticha se rozjíždí. Grieg: Peer Gynt – V jeskyni horského krále.*)

NOVÁK Sto padesát osm... (*Chvilka ticha, oba se pomalu dívají na hodinky.*) Minuta...

KOKEŠ Uhni! (*Odstrčí NOVÁKA, ten se mu snaží podrazit nohy, KOKEŠ mizí za dveřmi. Začíná znít hudba, která má podpořit napětí. NOVÁK zmateně běhá po ordinaci, pak se definitivně rozhodne, chvatně si připraví nástroje, zmateně si plombuje, pak současně s posledními úderu hudby si trhá dva zuby. Chvilí vyčerpaně leží, pak jeho bolestivé dýchání zvolna přejde během cesty k tabuli v nedlouhý šílený smích, který hned jak začne slábnout vystřídá výbuch stejného smíchu KOKEŠE – ještě v zákulisí. KOKEŠ se vpotácí na zdevastovanou scénu, držíce se stejně jako NOVÁK za ústa.*)

KOKEŠ (*Šišlá, křičí, v bolestech.*) Kolik?

NOVÁK (*Šišlá, křičí, v bolestech.*) 168 a ty?

KOKEŠ 169 (*Hudba vrcholí. KOKEŠ se směje. NOVÁK se hroutí. KOKEŠ pobíhá zmateně po ordinaci, hledá láhev. Přichází zkroušený HOFMAN, zdemolovaná ordinace ho nezaráží, překračuje NOVÁKA. KOKEŠ si všimá jeho i láhve, ve které je poslední hlt, který před ním HOFMAN dopije. Prázdnou láhev žadonícimu KOKEŠOVI podá. KOKEŠ se hroutí. HOFMAN jde k telefonu, hudba se zmírní, kužel světla na HOFMANA.*)

HOFMAN Čtvrtý okrsek? Zubní oddělení. Ano jistě, primáře Zikmunda!!! ... No, Hofman, tak co? Cože? Devětšedesát... No, my měli míň ... Ale to je jedno, kolik ... Ne. Neví, ani netuší. Kruci, zrovna taková šikovná! Ale vsad se, že tohle je poslední medička, kterou jsi vyhrál! Že ne? Tak vo co ty, felčare! (*Poslední HOFMANOVOU větou, či výkřikem vygraduje jeho telefonát, podkresová hudba se rychle zesílí tak, že v ní již zaniknou další hecovná slova HOFMAN. Světlo slábne za patetických ohlušujících tónů hudby.*)

KONEC

Legenda odborných názvů

extrakce vytrhnutí (zuby)

sonda
zrcátko
luňáček
drén
sušení
chlumský roztok
stomaflex (ypeen)
bajnova páka
leklizova páka
kleště na premoláry
catgut /ketget/
cement
resekce

nástroj s háčkem na konci
nástroj s kulatým zrcátkem na konci
nástroj sloužící k zavádění drénu
tampón k sání slin
slangový výraz pro tampóny
důležitá chemikálie
hmota k otiskování zubů
nástroj pomáhající při trhání
nástroj pomáhající při trhání
kleště na třenové zuby
samovstřebávající se střívko na šití
slangový výraz pro amalgamovou výplň
vyříznutí

Něco k textu:

- Není dostatečně naznačené, že primáři Hofman a Zikmund takto hrají pravidelně a že budují ze svých oddělení týmy jako trenéři a že medička se jim hodí jako nevědomý pilný hráč - protože je pracovitá. Asi to často vyznělo tak, že o medičku hrají jako o ženskou.
- Novák by měl občas naznačit bolest zubu.
- Pacienti se, dle některých možná oprávněných kritik, začínají ztrácet příliš rychle a bezdůvodně.
- Zubařské křeslo V.A.D. padá (sklápí se), což není na závadu.

Snímek z nastudování hry Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka v souboru V.A.D. Kladno. Na fotografii Ivo Mičkala z Jiráskova Hronova 2001 je v titulní roli jeden z autorů, řečený Kazimír Lupinec.